

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jásért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnségek voltunk” (Róm 5:6-8 - Á^o prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - sáhajtunk idónkért, pedig lehet, hogy csak egy ká-vájatos átelről van szó, vagy bármiről, amihez a fizikai árzákeink vonzanak. Ha elággáéegácszszáégtelen, akkor egy idő után valóban drágájn fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érted!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a íngolá^s szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes várdrá^t kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnökünk - ha van ilyen -, az ájtvérásánkre specializálá^sdott ázletfeleink, vagy az áres á-gáreteket szavala^s politikusaink? Valaki, aki nem lenne má^s erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller századosnak, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, kálánás má^sdon kellett demonstrálnia ezt. James Ryan kázlegény mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front má^sgá^s kerá^slt. A parancsnokság nem szeretett volna egy anyáinak ágy ázenetet ká^sldeni három fia haláláért, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller századosnak kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan kázlegény felkutatásáért végzte, hogy azután végleg hazaká^sldhessék az anyá^shoz. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctag^o kálánás-tményből, á^s az expedíci^s végrehajtása á^ojabb áldozatokat követelt, végá^s maga Miller százados is áletét vesztette.

A sok fészáltsággal á^s halálos veszéllyel járás ká^sldetá^s kázben egy dolog tartotta áletben az elszántságot a feladat teljesá^stá^sben. Lehet, hogy végá^sl rájáll^snek, hogy az egyetlen ártelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan kázlegény

mentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták Ryant: "Mert ki, Isten megváltotta arra, amit te tettél!"

Á

Pál apostol Isten szeretetének a leggyalibb demonstrációja ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőteljesek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szí leggyalibb a fizikai gyengeségre utal, itt lelki erőtlenségről van szó.

Az ember a

bűns természet fogva lelkiileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Kélsőleg figyelemre méltó változatos körülményeket, fegyelmezés által, erkölcsi filozófiák kétértelműsége által, nevelés, képzés által, az beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetek másdoshatók, de nem változtathatók meg az ember természetét.

Az emberi

prábilkók pedig jászról szólnak. Az ember megpróbált tervényeket hozni, és kétértelműségeket zsfolt bételnék szílettek.

Megpróbálta a

neveléssel visszazótani azt, de feltaláltuk a hivatali szintű bűnt, korrupciót. A társadalmi reformáció, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűnt generálta. Az ember természetét nem változtotta meg.

A kézmondás

Ágy mondja: "Segítség magadon, Isten is segítség-t" - de a Bibliában nem ez van. Isten segíti azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segíteni magukon.

Amikor

eljutunk a szakértőbe, azégre, és azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Arra vártam, hogy eljuss ide, hogy végre segíteni tudjak neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem azért halt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalokért halt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az emberért halt meg. Nem azért, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenekért halt meg. Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagyatkozhatnak a saját erkölcsi ártatlanságukra, mert az félrevezeti őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretettel meghalt értem, szeretettel ölelek titeket.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igazán is alig hal meg valaki; Ám a jászért talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan Kizlegény megmentése kárhozatosátteljesítéséből megtörtént, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megéri-e, megérdemli-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát nyújt, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha máttal lesz rá a máj? Ha elfelejti, hogy mit tettem titeket? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja magát, hártsz szándékai vannak, visszavonhatja, de Isten tartóképes. Az emberi szeretet feltételes, de Isten szeretete feltétel nélküli. Ő visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kárhozottságba kerülhessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetére vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor átvizdek mártán egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja kárhozatosok, 2000-ből máj csak 800-an voltak. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, állelemmel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az ávek mártásival a helyzet megváltozott, és névvel bizalommal viseltettek iránta.

A

predikációiban mindig így szólt: "Ti leprások!" - ezzel elkárhoztatta magát tőlük. 12 éve dolgozott máj kárhozatosok, amikor egyik este forrásban volt a lábat, de nem érzett semmit. Akkor jött rá, hogy ő is leprás lett. A kárhozatos hűten így kezdte a prédikációját: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg kárhozatosok. Ez az ember emlékeztet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elhessen bennünket. Meghalt, hogy az ő letételhessenek.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk

valás szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elágságos. Mivel helyettünk halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten szentsége és igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel, amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Isten szegény; ha erős akarsz lenni, Isten gyenge; ha nagy akarsz lenni, Isten szolgál; ha meg akarod menteni az életet, vesztésd el. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki. Hogyan válhat nyilvánvalóvá Isten szeretete. Hogyan válhatunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri, ahogy őra eljött Miller századosra emlékezni. "Eztizedek után is ez a mondat foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszt előtt: "Érdemeld ki, Isten mártírja arra, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kérizebb Isten hozza, azt kéri tőle: "Mondd, hogy járt ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a világot Jézus

Krisztus ajkára! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet úgy, hogy az hibáival valóban világot hozjon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálat terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan szeretetre, és ez készítsen hiteles keresztény életre a mindennapokban.

Â

Dr. SzilvÁjsi AndrÁjs